

ادامه از صفحه ۶

تحریم نبودیم هم این توافق بسیار خوب بود

ما نباید دچار چنین وضعیتی می‌شدیم و نباید در آینده بشویم. وگرنه هر کشوری برای منافع خودش کار می‌کند. روس‌ها به‌دنبال منافع خودشان هستند.

طبیعی است که کشور روسیه که در حال حاضر دچار تحریم‌های آمریکا و غرب است، نباید مایل باشد که کشوری مثل ایران، درحال خروج از این تحریم‌ها باشد. اصلا ما نباید انتظاری از روسیه برای حمایت واقعی داشته باشیم. بنابراین من به روس‌ها خرده نمی‌گیرم. آنها طبق منافع خودشان عمل کرده‌اند و منافع آنها ایجاب کرده که ما به آسانی به این توافق نرسیم.

لا ولی در همین شرایط که شما این خرده را به سیاست خارجی می‌گیرید؛ هنوز هم مسکو برنده این توافق است. در بازسازی اراک، چین و در فردو، روسیه سهم است. نیروگاه بوشهر هم که همچنان دست روسیه است. به نظر می‌رسد که آنها همچنان سهم خودشان را دارند.

ایراد ندارد. اصلا بنا نیست روابطمان با روسیه و چین محدود شود، بلکه ما می‌خواهیم روابطمان را توسعه دهیم. منتهای در شرایطی که سیاست خارجی متعادل داشته باشیم، انتخاب‌های متعدد داشته باشیم، بتوانیم در همه زمینه‌ها رقابت ایجاد کنیم. آن وقت است که می‌توانیم یک روابط درست، منسجم، پایدار و عادلانه با دیگر کشورها داشته باشیم. بنابراین هیچ ایرادی ندارد. خیلی خوب است که روس‌ها هم همچنان در برنامه هسته‌ای ما سهیم باشند و چنی‌ها هم باشند. خوب است که روس‌ها بایند در ایران نیروگاه‌های جدیدی تأسیس کنند و ما امیدواریم که در آینده فقط روس‌ها نباشند که در نیروگاه‌های هسته‌ای یا در سایر نیازهای اقتصادی یا ما همکاری می‌کنند، بلکه سایر کشورها هم می‌توانند در رقابت با آنها بایند و وارد صحنه شوند. آنچه این توافق تأمین کرده این است که ما در آینده به‌دنبال این هستیم که با روسیه و چین روابط توسعه‌یافته‌تری داشته باشیم، اما در یک شرایط متعادل‌تر.

لا به نظر شما عدم حضور لاورور در نشست آخر برای قرائت بیانیه پیام سیاسی نداشت؟ به نظرم خیلی مهم نیست. مهم این است که توافق انجام‌شد. اینکه در تصویر نهایی و در آن عکس تاریخی، خود آقای لاورور حضور داشته یا نداشته؛ خیلی برای توافق تعیین‌کننده نیست. به نظرم برای خود آقای لاورور بهتر بود که در این صحنه تاریخی و در این تصویر حاضر باشد، گرچه سفر به ازبکستان هم حتما مهم است، ولی اغلب سیاست‌مداران دنیا می‌پسندند که به جای چنین سفری، در این صحنه حاضر باشند.

لا یکی از نگرانی‌های دلوایسان داخلی این است که در بازگشت‌پذیری تحریم‌ها هیچ کشوری حق وتو ندارد. این در قطع‌نامه آمده است و آقای روانچی هم در مصاحبه‌ای این را تأیید کرده است. دلوایسان این را به‌عنوان یک نقطه بسیار منفی توافق و قطع‌نامه معرفی می‌کنند. تحلیل شما درباره این موضوع چیست؟

بهترین حالت برای ما این بود که این تحریم‌ها برای ابد لغو شود و هیچ‌کس نتوانند آنها را دوباره برقرار کند. ولی طرف مقابل هم که احمق نیست. بالاخره باید برای طرف مقابل هم میزانی از منطق و عقل قابل باشیم. حرف طرف مقابل چه بود؟ این بود که هر زمان ایران تصمیم بگیرد برنامه هسته‌ای‌اش را ادامه دهد، امکانش وجود دارد. همه برنامه هسته‌ای، داخل کشور ایران است، کلیدش هم دست ایران است و به‌صورت لحظه‌ای می‌تواند وضعیت را برگرداند، در صورتی که آنها به‌دنبال لغو این تحریم‌ها، بخواهند دوباره آن را برقرار کنند، ممکن است دیگر امکانش را نداشته باشند؛ از همین‌رو آنها برای حفظ این موازنه در آینده طبیعی است سعی می‌کنند مکانیزمی بگذارند که تحریم‌ها حداقل در شورای امنیت برگردد. گرچه بعدی است که بتوانند مثل قدیم، جامعه جهانی را علیه ایران بسیج کنند. در مقابل ما چه داریم؟ اگر آنها بخواهند تحریم‌ها را برگردانند، ما هم برنامه هسته‌ای‌مان را به وضعیت سابق برمی‌گردانیم. حداقلش این است که می‌دانیم دیگر به این آسانی ایجاد اجماع جهانی علیه ایران امکان‌پذیر نخواهد بود، بنابراین ما چه ضرری می‌کنیم؟ باید به اصل داستان برگردیم و این را بسنجیم که آیا در مجموع ما اهرم کافی برای حفظ این روند و تداوم توافق را داریم یا نه؟ مسلم است که داریم. همه‌چیز در کشور ماست و هر زمان که بخواهیم، می‌توانیم شرایط را برگردانیم. این عامل اصلی برای پایداری و حفظ توافق و کشاندن طرف مقابل به اجرای تعهدش است. این عامل وحشت طرف مقابل از برگرداندن وضعیت از طرف ماست که باعث پایداری می‌شود، نه چیز دیگر. به نظرم بقیه مسائل واقعا حاشیه است. تمام این نکات انتقادی که مطرح می‌شود و آقابانی که انتقاد می‌کنند، تصور می‌کنند مثلا هیأت مذاکره‌کننده یا آقای دکتر ظریف، به این مسائل واقف نبوده‌اند؟ دکتر ظریف متخصص‌ترین فرد در مسائل دیپلماسی و به‌خصوص مسائل شورای امنیت است. ایشان اطلاع داشته‌اند، ولی به‌رحال هر مذاکره‌ای یک منطقی دارد. مهم این است که ما به تفاهمی رسیدهایم که به سهیم ماست و اگر طرف مقابل به هر دلیلی بخواهد تخطی کند، اهرم‌های بسیار سنگینی داریم که وضعیت را به سابق و بلکه بدتر از آن برگردانیم. طرف مقابل هم این را می‌داند. آگاه است و بنده پیش‌بینی‌ام این است که طرف مقابل جرئت نخواهد کرد با تزلزل و تردید تعهدتش را اجرا کند.

سیاست

سعید لیلاز در گفت‌وگو با «شرق»:

تبلیغات جناح مقابل و صداوسیما روی مردم بی‌تأثیر است

حامد طیبی

عکس: عباس کویس‌پوری، شرق

یعنی یک پنجم آن مقطع. اما پیش‌بینی است که رشد اقتصادی کمتر از سه‌درصد نخواهد بود. متأسفانه مشاهده می‌شود در برخی اظهارنظرها، عنصر مدیریت و اراده سیاسی و سمت‌گیری دولت‌ها به سوی طبقات، مغفول می‌ماند. دولت قبلی به دنبال خلق طبقه جدیدی بود و کاملا موفق عمل کرد. سالی ۱۲۰هزار دستگاه خودروی عمدتا لوکس وارد کشور می‌شود و عمدتا هم به فروش می‌رسد. این به دلیل طبقه جدیدی است که دولت احمدی‌نژاد ایجاد کرد. به‌خاطر رکود فراگیر در کشور، بخش مسکن هم دچار رکود شده، اما خانه‌های بسیار لوکس با قیمت بالای متری ۲۰میلیون تومان همچنان پرونق، خریدوفروش می‌شود. دولت آقای روحانی اما سوگیری خود را نشان داده است. او ابتدا به سراغ مشکل بخش انصراف از دریافت یارانه حتی در میان ثروتمندترین افراد جامعه اشاره کرد. شادی مردم پس از انتخاب دکتر روحانی و حالا پس از اعلام رسیدن ایران و ۵+۱ به توافق در وین، به دلیل آنچه به آن اشاره کردم امری طبیعی است. حداقل از نظر سمبلیک، این تفاهم نشانه آن بود که ورود به‌موقع ملت ایران به صحنه سیاسی در انتخابات ۹۲، جواب داده است.

لا فضای هیجانی واقعا وجود دارد یا القای آن صورت می‌گیرد؟ اتفاقا معتقدم مردم کاملا متوجه شرایط هستند و شادی آنها، ربطی به هیجان‌زده‌شدن ندارد. برخی افراد، محافل و رسانه‌ها هستند که ابتدا از یک فضای هیجانی سخن گفته و سپس به آن حمله می‌کنند. در میان اکثریت مردم و نخبگان، کسی گمان نمی‌کند لغو همه تحریم‌های اقتصادی ایران سبب می‌شود تا مسائل بفرنج آن یک‌شبه حل شود. لازم به گفتن نیست که این تصور تا چه اندازه با واقعیت فاصله دارد. مشکلات اقتصاد و مدیریت در ایران بسیار عمیق، پرتعداد و پیچیده‌تر از آن است که با لغو تحریم‌ها، مسئله حل شود. من با این پیش‌فرض به این دلیل مشکل دارم که اولا به هیچ‌وجه واقعیت را پوشش نمی‌دهد و ممکن است سبب سرخوردگی بعدی در جامعه شود. ثانیا عامل اصلی بیچارگی فعلی را پنهان می‌کند که عبارت است از سوءمدیریت در دولت گذشته. ثالثا مقصران اصلی را که پشت دیوار پوشالی تحریم پنهان شده بودند، معرفی نمی‌کند. محافل و افرادی هستند که نمی‌خواهند سوءمدیریت دولت اصولگرا و غارت سازمان ثروت و منابع کشور در دوره آنها، مورد پرسش افکار عمومی قرار گیرد تا موفق شوند این خرابی‌های گسترده را به گردن آقای روحانی و دولت یازدهم بیندازند. آنها مدام این‌گونه القا می‌کنند که حالا که قرار است تحریم‌هایی که با سوءتدبیر خودشان به این ملت تحمیل شد لغو شود، پس دولت روحانی باید خرابی‌های دولت هشت ساله آنان را یک‌شبه رفع کند. آسیب‌ها و لطماتی که آنان به همه حوزه‌ها وارد کرده‌اند، به این آسانی قابل ترمیم نیست و این موضوعی است که باید برای مردم تشریح شود.

لا مصادقی در این باره صحبت می‌کنید؟ بله، در سال ۹۰ و در نیمه دولت دوم احمدی نژاد، ۱۲۰میلیارد دلار نفت صادر شد و حدود صدمیلیارد دلار کالا و خدمات که بالاترین رکورد در همه تاریخ ایران است، وارد شد. رشد اقتصادی فقط چهاردرصد بوده است. معنی این اتفاق این است که ورود یا عدم ورود این حجم دلار به کشور اساسا دردی را دوا نکرده است، چراکه مدیریت در آن دولت وجود خارجی نداشت. امسال درآمد نفتی دولت روحانی فقط و فقط ۲۵میلیارد دلار است؛

امنیت. در دو جبهه در حال دنبال‌شدن است. به نظر من موضع‌گیری‌های صداوسیما نه برای من فعال سیاسی و نه ملت ایران، عامل تصمیم و تحلیل نیست. اگر آنها موفق به تقلیل این توافق هسته‌ای شدند، پس چرا امضا شد و چرا قطع‌نامه به تصویب رسید و همه اذعان کردند که این سقف تلاش‌ها و امتیازگیری‌ها در شرایط فعلی بود؟ مردم ایران واقعا می‌دانند چه می‌کنند. در هر انتخاباتی که امکان حضور اصلاح‌طلبان و چهره‌های مورد اعتماد مردم فراهم بوده است، آنها حرف خود را به کرسی نشاندهند. به نظرم وزنی که مردم برای صداوسیما قابل هستند، یک‌صدم وزنی که فعالان سیاسی به آن می‌دهند هم نیست.

لا پس اهمیتی ندارد که طرف مقابل، این روش‌ها را ادامه دهد و با بودجه عمومی، مواردی را نسبت دهد یا رسانه‌ای کند که عاری از واقعیت است؟

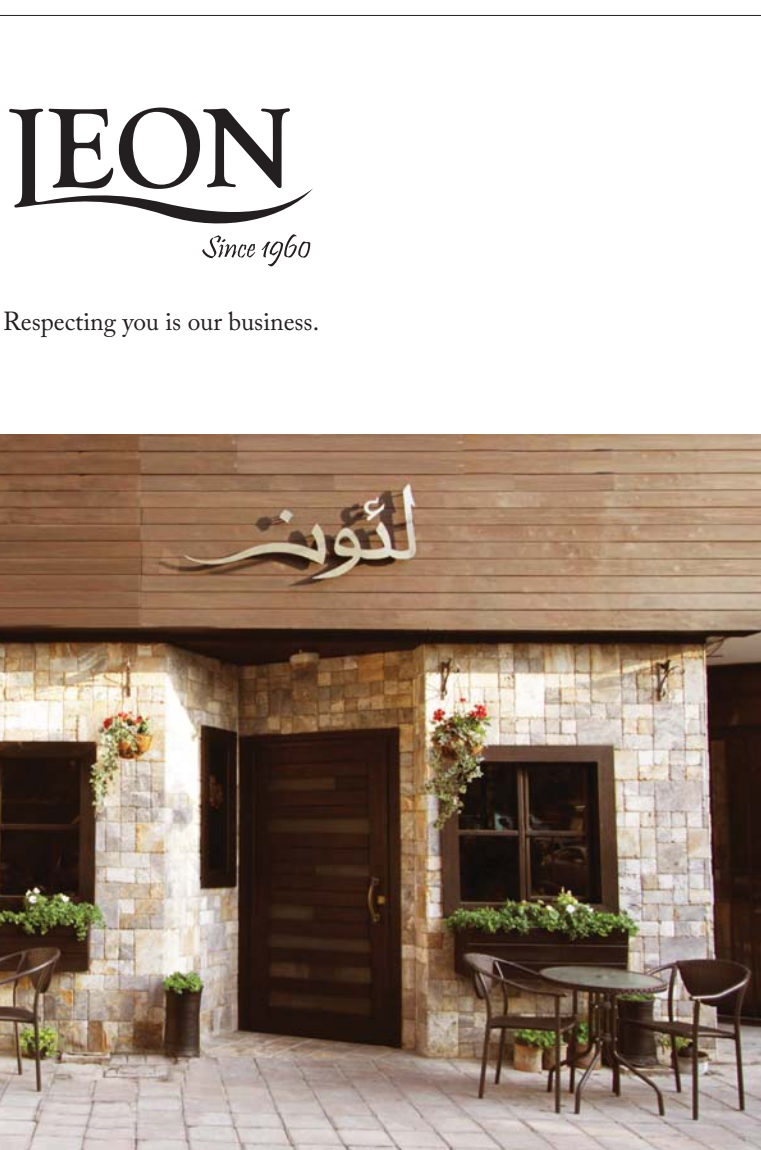
من سر سوزنی نگران این مسئله نیستم و اعتقاد دارم صفحه شخصی برخی هنرمندان یا استادان دانشگاه در فضای مجازی، بازدید بیشتری به نسبت فلان خبرگزاری خاص دارد. اما نگران جایی هستم که کارکنی‌های عملی در مسیر دولت و اصلاحات صورت گیرد. دستگاه‌هایی که باید در مبارزه با فساد

سازمان‌یافته هزاران میلیاردی که در دولت قبل رخ داده و حالا دارد رو می‌شود، فعال عمل می‌کردند و به هر علتی مامشات کردند، دولت روحانی را تنها بگذارند.

لا با توجه به اینکه این روند چند ماه ادامه خواهد داشت و موضوع هسته‌ای از حیث اهمیت، از مهم‌ترین وقایع تاریخ ایران محسوب می‌شود، چه نسبتی میان پوشش خبری و آگاه‌سازی در محافل سیاسی، سخنرانی‌ها و انعکاس نظرات کارشناسان در رسانه‌های مستقل و سایر اخبار ایران باید وجود داشته باشد؟

به نظر می‌رسد از نیمه دوم سال، وارد فضای انتخاباتی مجلس شورای اسلامی و خبرگان خواهیم شد. خود توافق هسته‌ای هم بخشی از فضای انتخاباتی است که نباید آن را دست‌کم گرفت. بار روانی سنگینی که روی دوش مردم بود برداشته شد و این جزء قول‌هایی بود که آقای روحانی در جریان انتخابات به مردم داد و حتما به افزایش نفوذ سیاسی آقای روحانی کمک خواهد کرد. البته همین بهبود وضعیت آقای روحانی، در انتخابات پیش‌رو موجب تشدید فشارها روی او و جریان همسو با دولت خواهد شد. چون برخی منافع ملی را بی‌اهمیت دانسته و درباره به‌خطرافتادن منافع شخصی و باندی خود بسیار حساس هستند. من پیش‌بینی می‌کنم تنش‌های سیاسی با ورود به فضای انتخاباتی اندکی افزایش پیدا می‌کند، چون انتخاباتی سرنوشت‌ساز است و این حساسیت در انتخابات خبرگان هم بالاست؛ چراکه نسل اول چهره‌های سیاسی، پس از این دوره عملا کنار خواهند رفت، چون سن آنها بالای ۸۵ سال خواهد بود؛ بااین‌حال تنش‌ها حتما قاعده‌مند است و ما از مرحله بی‌قاعده‌شدن تنش‌ها در ایران عبور کرده‌ایم.

لا روش دولت در مدیریت مطالبات اجتماعی و سیاسی را موفق می‌دانید؟ بله، هم مسئولان دولت و هم فعالان سیاسی و استادان دانشگاه در رسانه‌های مستقل به طور متناوب، حقایق را با مردم در میان می‌گذارند. برای همین مردم در شبکه‌های اجتماعی رفتارهایی دارند که از نظر درک واقعیت‌های موجود جامعه و کشور از خیلی از سیاستون و روشنفکران جلوتر است.

تجربه لحظات گرم و صمیمی

در شعبه نیاوران

نیاوران: خیابان دکتر باهنر (نیاوران)
قبل از درواهی درازشایب

تلفن : ۰۲۲۷۲۴۴۰۰-۰۲۲۷۲۴۴۰۰

www.leon1960.com

شنبه • ۳ مرداد ۱۳۹۴

منهای بایخت

اعتراض وکلای «فارس» به ردصلاحیت سلیقه‌ای در انتخابات کانون وکلا

● انتخابات کانون وکلای استان فارس باز هم حاشیه‌ساز شده و در این دوره هم مانند دوره گذشته، ردصلاحیت یک طیف خاص از وکلای مستقل برای عضویت در هیأت‌مدیره مسئله‌ساز شده است. براساس اخبار رسیده تا کنون، حسن اژدری، رئیس فعلی شعبه پنجم دادگاه انتظامی کانون وکلای دادگستری فارس، حسین مرادی، نایب‌رئیس فعلی کانون وکلای فارس، مهرداد رفیعی، رئیس فعلی صندوق حمایت از وکلای دادگستری فارس، محمدجعفر مقتدری، رئیس فعلی کمیسیون ارزیابی شکایت از وکلای دادگستری استان فارس و فرشید رفوگران، عضو شعبه اول دادگاه انتظامی کانون وکلای فارس، با اعلام ردصلاحیت از شرکت در این انتخابات بازمانده‌اند. این در حالی است که دو سال قبل نیز ردصلاحیت یک طیف مشخص از وکلا در این انتخابات حاشیه‌هایی ایجاد کرده بود. براساس مقررات، انتخابات هیأت‌مدیره کانون‌های مستقل وکلای دادگستری هر دوسال یک‌بار برگزار می‌شود و رسیدگی به صلاحیت کاندیداها برعهده دادگاه انتظامی قضات است. فرشید رفوگران، از وکلای ردصلاحیت‌شده‌ای که دوسال قبل نیز با ردصلاحیت از شرکت در این انتخابت بازمانده، در گفت‌وگو با «شرق» در این‌باره می‌گوید: «شرایط احراز صلاحیت وکالت را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد». وی همچنین با اشاره به اینکه برخوردهایی که شایبه اعمال نظارت داشتن محکومیت انضباطی درجه سه به بالا، داشتن شرایط عمومی وکالت و گواهی عدم اعتیاد، اما هیچ‌یک از افراد ردصلاحیت‌شده، فاقد این معیارها نبوده‌اند و این‌گونه اعمال نظارت‌ها استقلال نهاد وکالت را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد». وی همچنین با اشاره به اینکه برخوردهایی که شایبه اعمال نظارت سلیقه‌ای را به‌همراه دارد، در دوره قبل باعث برخی سوءاستفاده‌ها در جریان انتخابات هیأت‌مدیره کانون وکلای استان فارس شد، تصریح کرد: «متأسفانه در این دوره ردصلاحیت‌ها افزایش پیدا کرده و تعداد زیادی از وکلا خواستار رسیدگی مجدد به صلاحیت کاندیداها هستند و قرار است در این‌باره نامه‌ای از استان‌ها نیز سخن گفته‌اند.